

וידבר יהוה אל משה לאמר זו את אהרן ואת בניו
 לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על
 המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד
 בו ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על
 בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את
 העלה על המזבח ושמו אצל המזבח ופישט את
 בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל
 מוזיק למוזזה אל מקום טהור והאש על המזבח
 תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
 בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה
 חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא
 תכבה: וזאת תורת המנחה

הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח
 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת
 כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח
 גיחח אפרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן
 ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד
 יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי
 קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני
 אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה
 כל אשר יגע בהם יקדש:

וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן אהרן
 ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו
 עשירת האפה סלת מנחה תמיד מוצייתה בבקר
 ומוצייתה בערב על מוזבת בשמן תעשה מרבכת
 תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח גיחח
 ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה
 חק עולם ליהוה כליל תקטר וכל מנחת כהן
 כליל תהיה לא תאכל:

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
 בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט
 העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים
 הוא: הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש
 תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה
 יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה

וידבר יהוה אל משה לאמר: צואת אהרן ואת בניו
 לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על
 המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד
 בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על
 בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את
 העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופישט את
 בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל
 מוזיק למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח
 תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
 בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה
 חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא
 תכבה: וזאת תורת המנחה

הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח:
 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת
 כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח
 גיחח אפרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן
 ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד
 יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי
 קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני
 אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה
 כל אשר יגע בהם יקדש:

וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן
 ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו
 עשירת האפה סלת מנחה תמיד מוצייתה בבקר
 ומחציתה בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבכת
 תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח גיחח
 ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה
 חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכל מנחת כהן
 כליל תהיה לא תאכל:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל
 בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט
 העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים
 הוא: הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש
 תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה
 יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה

תִּכְבֵּס בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ: ²¹וְכָל־חֹרֵשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל־בוֹ יִשָּׁבֵר וְאִם־בְּכָלִי נִחַשְׁתָּ בְשִׁלָּה וּמִרְק וְשִׁטְף בְּמַיִם: ²²כָּל־זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קָדֹשׁ קְדָשִׁים הוּא: ²³וְכָל־חֲטָאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בְּקָדֹשׁ לֹא תֹאכַל בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף:

א ⁽⁷⁾ וְזֹאת תֹרַת הָאֲשָׁם קָדֹשׁ קְדָשִׁים הוּא: ² בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעֵלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָאֲשָׁם וְאֶת־דָּמוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ³ וְאֵת כָּל־חֶלְבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֵת הָאֵלִיָּה וְאֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקָּרִיב: ⁴ וְאֵת שְׁתֵּי הַכֶּלִיֹּת וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלִיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסְלִים וְאֶת־הִיתְרָתָהּ עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכֶּלִיֹּת יִסִּירָנָה: ⁵ וְהַקְטִיר אֹתָם הִכְהֵן הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁה לִיהוָה אֲשָׁם הוּא: ⁶ כָּל־זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֹאכַל קָדֹשׁ קְדָשִׁים הוּא: **ב** ⁷ כְּחֲטָאת כְּאֲשֶׁם תֹּרַה אַחַת לָהֶם הִכְהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר־בוֹ לוֹ יִהְיֶה: ⁸ וְהִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עוֹר הָעֵלָה אֲשֶׁר הַקְרִיב לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה: ⁹ וְכָל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאפֶה בַתְּנֹור וְכָל־נֶעֱשֶׂה בַמִּרְחָשׁ וְעַל־מַחֲבֹת לִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה: ¹⁰ וְכָל־מִנְחָה בְּלוּלָה־בְשֶׁמֶן וְחִרְבָּה לְכָל־בְּנֵי אֹהֶרֶן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו:

תִּכְבֵּס בְּמָקוֹם קָדֹשׁ וְכָלִי חֹרֵשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל בוֹ יִשָּׁבֵר וְאִם בְּכָלִי גִזְזִיתָ בְשִׁלָּה וּמִרְק וְשִׁטְף בְּמַיִם כָּל זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קָדֹשׁ קְדָשִׁים הוּא וְכָל חֲטָאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בְּקָדֹשׁ לֹא תֹאכַל בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף

וזאת תורת האשם קדוש קדשים הוא במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב ואת כל חלבו יקריב ממו את האליה ואת החלב המכסה את הקריב ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבוד על הכלית יסירנה והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא כל זכר כוהנים יאכלו במקום קדוש יאכל קדוש קדשים הוא כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה והכהן המקריב את עולת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחש ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו